

знамо) не могу одвојити једно од другог.

5. РАЗЛИКОВАЊЕ НАРОДНЕ ОД НАЦИОНАЛНЕ СУВЕРЕНОСТИ

Иако постоје различите теорије о носиоцима суверености, с правом се истиче да је сувереност основно и најважније обележје државе и њене власти и да се пре свега на њу односи. Суверена власт је стварно власт која стоји изнад сваке друге власти на једној територији; она, дакле, није потчињавање никаквој, ни спољашњој ни унутрашњој, власти. Говорити о несувереној држави је нешто апсурдно и контрадикторно јер док буде државе, биће и њене суверености јер једно без другог не иду. Но има и таквих теорија које помињу несувереност државе. Томе највише нагињу немачки правни теоретичари који одбацују сувереност као правну карактеристику државне власти, тврдећи да несуверене државе могу да постоје исто као и оне друге, суверене. Таква гледишта, ма колико занимљива, данас су споредна и у мањини, тако да међу европским (и светским) правним школама и теоријама преовлађују оне које сматрају да се сувереност везује за државу и њену власт. Зато је и теорија о суверености државе постала најраспрострањенија од 16. века па до данас. Она је прекретница у људском размишљању о томе где треба тражити средиште власти; значи, једну земаљску преокупацију, окретање људима и њиховој заједници (држави) па се власт сада везује за државу, а не Бога или неку другу, овоземаљску, силу. Том демистификовању суверености, њеном одвајању од Бога, али и свемоћног појединца на земљи који никоме не одговара, много је помогла теорија друштвеног уговора.

Она је (како је речено) пре свега заслугом револуције демократизовала сувереност и то је било то чувено Русоово учење о народној суверености, да би касније буржоазија ту сувереност померила у другом правцу и подарила је нацији. Зато, када се говори о народној суверености, мисли се на то да сувереност припада народу док, када је реч о националној суверености, сувереност припада нацији. Но као реакција на теократско схватање суверености, и једна и друга сувереност и народна и национална, постале су аксиом модерне демократске државе.

Иако језички (терминолошки) блиски и слични јер потичу од сличних базичних појмова, народ и нација представљају два различита нивоа у развоју људске заједнице. Народ се као заједница налази између